

В процесі планування складають два основних документи загальний план та програму перевірки.

Аудит виробничих запасів здійснюється за двома напрямами:

- 1) Перевірка їх фактичної наявності, яка здійснюється за допомогою інвентаризації.
- 2) Перевірка правильності оцінки запасів в обліку і звітності.

Результати проведених аудиторських процедур аудитор оформляє у вигляді робочих документів.

*Література:*

1. П(С)БО 9 «Запаси», затверджено наказом Міністерства фінансів України № 246 від 20.10.1999 р. (зі змінами і доповненнями).
2. Кулаковська Л.П., Піча Ю.В.. Організація і методика аудиту: Навчальний посібник. – К.:Карквела, 2004. – С. 365–401.

***Сухарєва Т.О., Просянюк Н.О.***

## **Особливості обліку нерозподілених прибутків підприємства**

Бухгалтерський облік операцій, пов'язаних з використанням прибутку підприємств, з набранням чинності Положень (стандартів) бухгалтерського обліку істотно змінився.

Після набрання чинності стандартів бухгалтерського обліку та Інструкції № 291 про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку, до операцій, що об'єднуються поняттям «використання прибутку», відносяться операції, відображені по дебету рахунка 44 «Нерозподілений прибуток (непокриті збитки)», на який списується наприкінці звітного періоду фінансові результати від усіх видів діяльності (основної діяльності, фінансових операцій, надзвичайних подій).

Нерозподілений прибуток – це сума чистого прибутку, нерозподіленого у вигляді дивідендів між акціонерами і власниками підприємства. В момент виникнення весь чистий прибуток за звітний період може бути визначений як нерозподілений.

Рахунок 44 «Нерозподілені прибутки (непокриті збитки)», має субрахунки: 441 «Прибуток нерозподілений», 442 «Непокриті збитки», 443 «Прибуток, використаний у звітному періоді».

Згідно із законодавством одержаний підприємством прибуток на субрахунку 441 «Прибуток нерозподілений» відображається наростиючим підсумком з початку року і до кінця року показується нерозподіленим. Використання одержаного прибутку протягом року відображається на дебеті субрахунка 443 «Прибуток, використаний у звітному періоді» в кореспонденції з кредитом рахунків: 40 «Статутний капітал» (на суму прибутку, використаного на збільшення статутного капіталу), 43 «Резервний капітал» (на суму прибутку, використаного на створення або

Одержаній прибуток не підлягає розподілу на формування соціального виробничого розвитку. Так, при нарахуванні матеріальної допомоги у підприємства виникають витрати і не в порядку розподілу прибутку, а в порядку звичайних витрат, що відносяться на витратні рахунки, це пов'язано зі зміною значення терміну «витрати» згідно з П(С)БУ 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» і П(С)БО З «Звіт про фінансові результати» під витратами розуміється зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками), тобто усі операції пов'язані з відрахуванням податків та інших обов'язкових платежів до бюджету, зі сплатою фінансових санкцій, нарахованих за результатами перевірок податкових органів, а також інші витрати, включаються до складу витрат підприємства, оскільки вони повністю відповідають критеріям визнання витрат.

Використання прибутку підприємства відповідно до П(С)БУ бухгалтерського обліку може бути представлено наступним чином (див. табл. 1).

Таблиця 1 – Розподіл прибутку за основними напрямками використання.

Алгоритм	Показник
(=)	Чистий прибуток звітного періоду
(-)	Відрахування у резервний капітал
(-)	Розподіл прибутку між власниками (нарахування дивідендів), виплати за облігаціями
(-)	Інше використання прибутку в поточному періоді
(=)	Прибуток, не використаний або не направлений на створення резервного капіталу тощо

Аналіз діючих форм звітності показує, що на сьогодні використання прибутку не знаходить належного відображення, користувачі облікової інформації посилаються на необхідність як в її швидкому отриманні, так і встановленні якісного контролю за достовірністю формування. Це пояснюється тим, що від такої інформації прямо залежить ефективність прийнятих користувачами рішень. Тому є необхідність введення в звітність показників використання прибутку по основним його напрямкам.

Фінансові результати господарської діяльності і розподіл його прибутку з різним ступенем повноти відображені, як в поточній, так і річній бухгалтерській звітності. Показники бухгалтерської звітності, що характеризують фінансові результати і розподіл прибутку, використовуюся для контролю за виконанням бізнес-плану, за правильним нарахуванням платежів до бюджету, повнотою і своєчасністю розрахунків підприємства із засновниками й тощо.

*Література:*

1. П(С)БУ 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» № 246 від 20.10.1999 р. (зі змінами і доповненнями).
2. П(С)БО 3 «Звіт про фінансові результати» № 246 від 20.10.1999 р. (зі змінами і доповненнями).
3. Організація бухгалтерського обліку. Підручник для студентів спеціальності «Облік та аудит» вищих навчальних закладів./ За Ред.. проф.. Ф.Ф. Бутиця . – 3-е вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП «Рута», 2002. – 592 с.
4. Сопко В. В. Бухгалтерський облік: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2000, – 578 с.
5. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік на підприємствах України: Підруч. для студ. екон. спец. вищ. навч. закл. – 7-е вид. К.: А.С. К., 2007. – 784 с.

**Тополчан Н.О., Просянюк Н.О.**

### **Особливості обліку розрахунків за страхуванням**

У тісному зв'язку з заробітною платою перебувають розрахунки по обов'язковому державному соціальному страхуванню.

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування – це система прав, зобов'язань і гарантій, які передбачають надання соціального захисту, що включає матеріальне забезпечення громадян у разі захворювання, повної, часткової або тимчасової непрацездатності, втрати годувальника, безробіття за незалежними від них причинами, а також за віком та в інших випадках, передбачених законом, за рахунок грошових фондів, які формуються шляхом сплати страхових внесків власником або уповноваженим ним органом (роботодавцем), а також з бюджетних та інших джерел, передбачених законом.

Загальнодержавному страхуванню підлягають як особи, які працюють на умовах трудової угоди на підприємствах усіх форм власності, так і особи, які забезпечують себе роботою самостійно (творчі та інші працівники), а також громадяни – суб’екти підприємницької діяльності.

Слід звернути увагу, що на 2009 та 2010 роки призупинили дію ст. 5 Закону про страхуванні від безробіття. Це означає, що відтепер страхуванню на випадок безробіття підлягають:

- працюючі особи, які отримують або мають право на пенсію за віком, зокрема на пільгових умовах, пенсію за вислугу років, а також особи, що досягли встановленого законом пенсійного віку;
- іноземці і особи без громадянства, які тимчасово працюють по найму в Україні [1].

А значить, із заробітку таких осіб треба утримувати внески на соціальне страхування від безробіття – 0,6%, при цьому що раніше внески тільки нараховували.

Але, що дуже цікаво, відповідно до Закону про зайнятість не можуть бути визнані безробітними особи, які мають право на пенсію іскористалися цим правом, і особи, що досягли пенсійного віку.